

[Moesgaard.]

forhånd, når vi modtager varerne, hvorimod fabrikanten har op til 4 måneders kredit på disse penge og gennemsnitlig 2 måneders kredit, medens detailhandelen må betale på forhånd.

Finansministeren (H. C. Hansen): De avanceforhold, jeg nævnte, kan jeg såmænd godt sige noget mere om, når det ærede medlem nu går ind på det. Det drejede sig om chokolade. Der er ingen, der for alvor kan mene, at man på en detailpris på 1 kr. fatslægger en avance af den ubeskattede engrospris på 63 pct., uden at det er begrundet i hensyntagen til de særlige forhold, der nu engang gælder her. Hvis vi fra toldvæsenets side skal kontrollere fakturaerne i detaljer med hensyn til de 2 pct., bliver det en fuldkommen uoverkommelig opgave. Alene for chokolade- og sukkervarer udfærdiges der 2½ mill. fakturaer om året. Det ærede medlem kan ikke være af den opfattelse, at vi skal antage nye folk til en sådan opgave.

Det ærede medlem fremhæver selv nu til slut den betalingsfrist, der gælder for, skal vi sige udgangsstederne for disse varers vedkommende, og det må virkelig være et anliggende mellem udgangsstederne og detailhandelen, om det er udgangsstederne alene, der skal have udsættelsen, der skal have fristen med betalingen, eller den skal deles imellem parterne. Jeg betragter det som overordentlig farligt at gå ind på en accept af den tanke, som her er tale om, efter at jeg har arbejdet den igennem på basis af de samtaler, jeg har ført med mine embedsmænd; for i sidste instans bliver det ganske enkelt og klart, at staten må give afkald på 2 pct. af sine forbrugsafgifter og ikke kan have nogen art af sikkerhed for, hvor denne lempelse i afgifterne havner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om totalisatorspil.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 517).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal tillade mig at anbefale forslag til lov om totalisatorspil, således som forslaget er vedtaget ved tredje behandling i det høje folketing.

Det foreliggende lovforslag tilsigter i første række en økonomisk støtte til væddeløbsforeningerne gennem en nedsættelse af totalisatorafgiften, således at nedsættelsen kommer foreningerne tilgode. Der er desuden ved lovforslaget foretaget en revision af totalisatorloven, der er fra 1895.

De gældende regler for afgiftsberegningen har vist sig at være meget uhensigtsmæssige. Afgiften er progressiv; progressionen er imidlertid ikke gennemført ved en glidende skala, men på den måde, at den afgiftsprocent, som dagens samlede indskudssum efter sin størrelse betinger, skal beregnes af hele indskudssummen. Ved forslagens § 2 foreslås der indført en afgiftsberegning efter en glidende skala og med sådanne satser, at resultatet bliver en nedsættelse af afgiften, der navnlig vil komme de baner tilgode, hvor omsætningen kun er af ringe størrelse, eller hvor de nugældende afgiftsregler har virket ubilligt for foreningerne.

Af lovforslagets andre bestemmelser skal fremhæves straffebestemmelserne i lovforslagets § 8, hvorefter bookmakeri, der hidtil kun har kunnet straffes med bøde, også skal kunne belægges med frihedsstraf, ligesom der af politiet skal kunne gives den, der er dømt for bookmakeri, pålæg om, at han indenfor et vist tidsrum ikke må indfinde sig på væddeløbsbaner, hvor der er totalisator.

Beregnet på grundlag af totalisatoromsætningen i sæsonen 1949 betyder den foreslåede nedsættelse af afgiften en nedgang i indtægt for statskassen fra 8,1 mill. kr. til 7,1 mill. kr.

Jeg ønsker for mit vedkommende yderligere at sige, at der er her ikke tale om en ændring, der er begrundet i den ene eller den anden moralske eller amoralske betragtning. Der er tale om, at hvis vi skal opretholde en lovgivning som den, vi har, bør den have en sådan hensigtsmæssig form, som modsvare de praktiske forhold. Derfor er lovforslaget fremsat. Det er, som jeg har nævnt, vedtaget i folketinget i den skikkelse, hvori det blev fremsat der, og jeg skal tillade mig at anmode om hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

N. P. Nielsen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det foreliggende lovforslag om totalisatorspil. Det betyder, som den højtærede finansminister var inde på, en